

се запжти отново къмъ него. Личеше, че бѣше решилъ да свърши съ своя врагъ. Ала и тозъ пжтъ се случи онова, което стана въ началото. Левски го дочака, мушна се пакъ ловко подъ него, вдигна го високо и го хвърли назадъ. Манафинтъ падна върху ржката си и ржката му се счупи. Той изрева като звѣръ, а Левски скочи на гърдитъ му като победителъ.

Радостни възгласи огласиха равното добруджанско поле, а турцитъ рѣмжаха злобно и се заканваха.

Докато се водѣше борбата, Петъръ не сваляше очи отъ борцитъ. Бунтуваше се въ него младата кръвъ и се канѣше, следъ Левски да си премѣри силата съ Адилаа Пехливанъ. Но когато Левски победи манафина, изведнажъ взе друго решение: да се пребори съ Левски. Напусто го дърпаше Димитъръ, нахалосъ му припомняше заржката на баща му. Нищо не помогна. Той се отскубна и изскочи на поляната. Димитъръ пристжпи крачка-две следъ него, но като видѣ, че нѣма да го върне, отстрани се и се затюхка. А Петъръ набързо се съблѣче, намаза се съ зейтинъ и пристжпи срещу Левски. Левски приятелски му подаде ржка. После двамата борци отстжпиха назадъ, поразстжпиха се, срещнаха се от-

ново и се уловиха за вратоветъ. Левски използва това и прошепна на Петра:

Умори ме проклетиятъ манафинъ! Съ тебе ще направимъ нѣколко хватки и ще се пустнемъ, като равни по сила борци.

Ала младата кръвъ на Петра кипѣше, а сърдцето му искаше победа, та викна високо:

— Дръжъ се здраво, ще те ударя въ земята!

Тѣзи думи разсърдиха Левски. Той ловко избѣгна хватката на Петра. После плъзна мазното си тѣло около Петровото, измъкна се задъ гърба му, сграбчи го неочаквано за кръста, вдигна го съ боя си и го удари въ земята. Петъръ тупна тежко и не мръдна. Болки въ кръста го сковаха. А Левски, безъ да каже дума, разтика тѣлпата и се загуби.

Димитъръ изтича при Петра. Помогнаха му нѣколко млади мжже да го качи на талигата и сжщия часъ пое за Шабла. Но нали возѣше боленъ човѣкъ, караше полека, та по-пъргави шабланци го превариха и разправиха всичко на дѣда Божила.

Строгъ човѣкъ бѣше дѣдо Божилъ. Сжпо плащаше всѣко непослушание. Но като чу, на какъвъ халъ водятъ сина му, прекръсти се, погледна къмъ небето и рече: